

Тътне тъпана следъ тяхъ,
Като гръмъ по небесата.

Вслушватъ се въвъ тяхъ треви ^{ре}
И цветенца по полени —
Най се вслушватъ дървеса, ^{ра}
Въ бели пролетни премени.

Погребаленъ ли е маршъ
За починалата зима?
Или триумфаленъ химнъ
Вихръръ пролетенъ подзима?

Чуй! Среваха се тръби,
Сепнаха се виолини! —
Вихренъ валсъ се отехтя
Надъ поля и надъ долини.

Люшнаха се дървеса,
Шубраци се залюляха —
И прегърнатъ цвятъ съ цветець
Валса кършенъ завъртяха.

Писка флау, басъ бумти,
Виятъ, трепкаты виолини —
Цветица летѣтъ въ захласъ
Надъ поля и надъ долини.

Лудо свиятъ, спржтъ за мигъ —
Поклони — чело подѣематъ —
И завчасъ отново пакъ
Шеметния валсъ подзематъ.

Флау писка, басъ бумти:
Свясъ се вие, дѣхъ запира —
Съ трепетъ сладостенъ сърце
Въ прималняла грѣдь примира.

Избумтя сърдитий басъ,
Млѣкна флауто отдавна, —
Само, като екъ отъ грѣмъ,
Тѣпана заглѣхва бавно.